

Της **ANNAΣ ΚΑΝΔΥΛΗ**
a.kandili@realnews.gr

Το τελευταίο τους χαρτί έπαιξαν οι καταδικασθέντες χρυσαυγίτες. Χωρίς επίκληση, πια, του πολιτικού χαρακτήρα της δίωξης, και με έντονη προσπάθεια να επηρεάσουν συναισθηματικά το δικαστήριο, επί τρεις ημέρες έδωσαν τη μεγάλη «μάχη» προκειμένου να γλιτώσουν τη φυλακή.

Επιστρατεύοντας μέλη της οικογένειας και επικαλούμενοι τις συνθήκες περιστάσεις επιείκειας, υποστήριξαν τα αιτήματα αναστολής της ποινής που τους επιβλήθηκε, ποντάροντας τα «ρέστα» τους ενόψει του κινδύνου να βρεθούν πίσω από τα κάγκελα της φυλακής.

Με εξαίρεση τον **Γιάννη Λαγό**, που αρνήθηκε να ζητήσει ανασταλτικό καταγγέλλοντας το δικαστήριο για μεροληψία, τον **Ηλία Κασιδιάρη** που, όπως είπε, το ζητά όχι ικετευτικά, αλλά γιατί το δικαιούται, και τον επικεφαλής της Χρυσής Αυγής **Νίκο Μιχαλολιάκο**, που κατά τον συνήγορό του «κρίνεται γιατί σήκωνε το δεξί χέρι και όχι γιατί έκανε κάτι άλλο», οι υπόλοιποι επιχειρήσαν να εμφανιστούν στο δικαστήριο με ένα εντελώς διαφορετικό πρόσωπο από εκείνο που έχει αποτυπωθεί σε φωτογραφίες, βίντεο και «πύρινους λόγους». Επιχείρησαν, λοιπόν, να εμφανιστούν ως οικογενειάρχες, μεγαλόψυχοι, φιλόζωοι και φυσικά αντιρατσιστές, αφού ουκ ολίγοι πρόταξαν είτε τη συμβίωσή τους με αλλοδαπούς συντρόφους, είτε την καθημερινή επαφή τους, σε κοινωνικό ή εργασιακό επίπεδο, με άτομα άλλης εθνικότητας και διαφορετικού χρώματος. Με εκείνους, δηλαδή, που την περίοδο της παντοδυναμίας τους κυνηγούσαν μέχρι θανάτου.

Οι ποινές

Με ποινές για το διευθυντήριο της οργάνωσης, που κυμαίνονται από 10 έως 13 έτη, και από 5 έως 12 έτη για τους υπόλοιπους (πλην Ρουπακιά) οι οποίοι κατά περίπτωση καταδικάστηκαν για ένταξη και άλλες αξιόποινες πράξεις, η φυλάκιση είναι πιθανή για όλους. Κι αυτό ζητούν τα θύματα των βίαιων πράξεών τους και οι συγγενείς τους, καθώς, όπως δηλώνει στη **Realnews** ο συνήγορος Πολιτικής Αγωγής **Κώστας Παπαδάκης**, «το τελευταίο καταφύγιο για τη δικαστική απόφαση που περιμένουμε είναι να μη χορηγηθεί αναστέλλουσα δύναμη στις εφέσεις. Δικαιωμένοι θα αισθανθούμε όταν θα δούμε ότι υπάρχει καταδίκη στην πράξη και όχι στα χαρτιά».

Κάνοντας μια «ακτινογραφία» της ετυμολογίας του δικαστηρίου, ο κ. Παπαδάκης σημειώνει: «Η καταδικαστική απόφαση που αναγνώρισε ότι η Χρυσή Αυγή αποτελεί εγκληματική οργάνωση και έκρινε ως ενόχους 57 από του 68 κατηγορούμενους αποτελεί μια τεράστια επιτυχία του νομικού πολιτισμού και απο-

δοκιμασία της προσπάθειας αναβίωσης της ναζιστικής εγκληματικής βίας στην Ελλάδα. Ιδιαίτερη αξία έχει το γεγονός ότι είναι η πρώτη φορά που δικαστική απόφαση δεν περιορίστηκε στα εκτελεστικά όργανα, αλλά διερεύνησε τα κοινά συνθετικά στοιχεία όλων των συνεξετασθεισών υποθέσεων και αφού στοιχειοθέτησε την ύπαρξη εγκληματικής οργάνωσης, απέδωσε τις ποινικές ευθύνες εκτεινώντας τις σε όλο το φάσμα της ηγεσίας και της ιεραρχίας. Εξίσου αξιόλογη υπήρξε η απόφαση όσον αφορά το ζήτημα των ελαφρυντικών, δεδομένου ότι απέρριψε όλα τα «πολιτικά ελαφρυντικά» τα οποία ζητήθηκαν (μη τέλεση εγκληματικών πράξεων, παραβίαση τεκμηρίου αθωότητας και μη εύλογη διάρκεια της δίκης), ενώ αντιμετώπισε με ιδιαίτερη ευαισθησία και επιείκεια τους νεαρούς δράστες, αποδίδοντας το ελαφρυντικό της μετεφηβικής ηλικίας σε όλους όσους ήταν κάτω των 25 ετών κατά τον χρόνο τέλεσης των πράξεων».

Ωστόσο, κατά τον κ. Παπαδάκη, «στο ζήτημα των ποινών η απόφαση δυστυχώς δεν ήταν ανάλογη της βαρύτητας των αδικημάτων για τα οποία κρίθηκαν ένοχοι. Με εξαίρεση τον Ρουπακιά και τους έξι από τους επτά διευθυντές της εγκληματικής οργάνωσης, οι ποι-

Ουκ ολίγοι πρόταξαν είτε τη συμβίωσή τους με αλλοδαπούς συντρόφους, είτε την καθημερινή επαφή τους με άτομα άλλης εθνικότητας

λητικά για την ανθρώπινη ζωή, επιβάλλονται διψήφιες ποινές χωρίς ανασταλτικό αποτέλεσμα. Θυμόμαστε όλοι την περίπτωση της καθαρίστριας. Γνωρίζουμε όλοι τις διώξεις "του άλλου άκρου". Γνωρίζουμε τις ποινές που επι-

Ίκέτες για να γλιτώσουν το κερί!

Ως οικογενειάρχες, μεγαλόψυχοι, φιλόζωοι και «αντιρατσιστές» παρουσιάστηκαν οι περισσότεροι από τους στενούς συνεργάτες του Ν. Μιχαλολιάκου στο δικαστήριο, στην προσπάθειά τους να γίνει αποδεκτό το αίτημα αναστολής της ποινής που τους επιβλήθηκε

νές που επιβλήθηκαν στη συντριπτική πλειοψηφία των κατηγορουμένων είναι χαμηλές και αναντίστοιχες με τη βαρύτητα των πράξεών τους. Κορυφαία περίπτωση είναι οι δράστες της απόπειρας ανθρωποκτονίας του Αιγύπτιου αλιεργάτη **Αμπουζίτ Εμπάρακ**. Πέντε δρά-

στες οι οποίοι στις 3 η ώρα τη νύχτα, σε μία ταράτσα όπου κοιμόταν, χωρίς να τον ξέρουν και χωρίς να τους έχει πειράξει σε τίποτα -μόνο και μόνο επειδή ήταν Αιγύπτιος στην Ελλάδα- του επιτέθηκαν χτυπώντας τον με σιδερένιους λαστούς όλοι μαζί στο κεφάλι, με σκοπό να τον σκοτώσουν και με αποτέλεσμα να του ανοίξουν το σαγόνι στα δύο. Και τον εγκατέλειψαν αιμόφυρτο μόνο όταν πίστεψαν ότι είναι νεκρός και επειδή βιάζονταν για να πάνε να κάνουν τα ίδια και στους Αιγύπτιους που κοιμόντουσαν κάτω στο σπίτι.

Η πράξη αυτή, σε συνδυασμό με το αδίκημα της ένταξης σε εγκληματική οργάνωση, τιμωρήθηκε μόνο με 7 χρόνια κάθειρξη, πράγμα που ση-

μαίνει πραγματική έκτιση δύο χρόνων και τεσσάρων μηνών για την περίπτωση της υφ' όρων απόλυσης.

Οι ποινές αυτές είναι πολύ χαμηλότερες από εκείνες που επιβάλλονται στη συνήθη δικαστηριακή πρακτική για αδικήματα εναντίον της ανθρώπινης ζωής, ιδίως για δύο κακουργήματα σωρευτικά, αν ληφθεί υπόψη ότι για αδικήματα μικρότερης σημασίας, όχι απει-

βάλλονται για ληστείες τραπεζών χωρίς να διακινδυνεύσει ανθρώπινη ζωή και για άλλες πολλές περιπτώσεις πολύ μικρότερης βαρύτητας. Συνεπώς, δικαίωση των θυμάτων, δικαίωση της κοινωνίας της ίδιας δεν υφίσταται αν με την απόφαση που περιμένουμε για την αναστολή κριθεί ότι αυτοί που συμμετείχαν στα τάγματα εφόδου, που διέσπειραν τη βία σε όλη την Ελλάδα και την κορύφωσαν ενάντια σε ανθρώπινες ζωές σε Κερασίνη, Πέραμα, Νίκαια και αλλού, αφεθούν ελεύθεροι και ουσιαστικά παραδοθούν στην ατιμωρησία». Κατά τον κ. Παπαδάκη, οι δράστες της απόπειρας ανθρωποκτονίας του Αιγύπτιου αλιεργάτη θα έπρεπε να έχουν υψηλότερες ποινές χωρίς ανασταλτικό αποτέλεσμα, ενώ για τους πρώην βουλευτές λέει ότι υπάρχει ένα μεγάλο ερώτημα. «Για ποιο λόγο το δικαστήριο, ακόμη και για αυτούς που δεν δέχτηκε τη συνδρομή ελαφρυντικού, επέβαλε ποινές από 5 έως 7 χρόνια και δεν πλησίασε σε κανέναν το ανώτατο όριο το οποίο επέβαλε μόνο στον Ρουπακιά; Διερωτόμαστε ως πολιτική αγωγή αν πράγματι η εμπλοκή του Ρουπακιά στην εγκληματική οργάνωση υπερτερεί της εμπλοκής οποιουδήποτε στελέχους, πρωτοπαλίκαρα του Χρυσής Αυγής. Είναι μια ευνοϊκή ποινική μεταχείριση και αυτή η οποία ουσιαστικά παραδίδει και αυτούς στην ατιμωρησία».

«ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ καταφύγιο για τη δικαστική απόφαση που περιμένουμε είναι να μη χορηγηθεί αναστέλλουσα δύναμη στις εφέσεις», δηλώνει στη **Realnews** ο συνήγορος Πολιτικής Αγωγής **Κώστας Παπαδάκης**